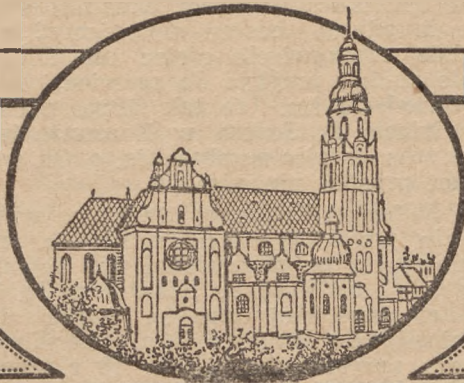

TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI

SW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz
do puszki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelaria przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
Ks. Zygmunt Fiedler
w Bydgoszczy.

Rocznik II

Bydgoszcz, dnia 31 maja 1931

Numer 19

Czcijmy Trójkę Przenajświętszą.

W Zielone Świątki rozważaliśmy miłość Ducha św.; w tydzień później stawia nam Kościół św. przed oczyma najwięszą tajemnicę wiary świętej: prawdę o Bogu w Trójcy Jedynym.

Stosunkowo dość późno ustanowiono to święto. Papież Aleksander III (1073) tak to tłumaczy: „Żaden dzień nie jest poświęcony osobliwszej czci Trójcy Przenajświętszej, ponieważ święcimy Jej pamiątkę każdej niedzieli, a właściwie każdego dnia“. W rzymskim obrządku zaś czytamy: Kościół św. niema w zwyczaju czcić Trójkę Przenajświętszą osobnem świętem, ponieważ każdego dnia modli się: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, a także w inny różnorodny sposób tę cześć swą wyraża.

Cześć Trójcy Przenajświętszej spotykamy już w pierwszych czasach chrześcijaństwa. Tam znajdujemy ona pobożną pochwałę: „Chwała Ojcu, Synowi i Duchowi Świętemu“. Spotykamy ją w pismach św. Bazylego, Atanazego i innych ojców Kościoła, właściwie zaś już u św. Pawła. Na soborze Nicejskim w roku 325 dodano: „Jak była na początku, i teraz i zawsze na wieki wieków“. Żegnając się mówimy zawsze: W imię Ojca i Syna i Ducha świętego. W imię Trójcy Przenajświętszej rozpoczynamy i kończymy naszą pracę, modlitwę i odpoczynek. Każda niedziela jest poświęconą czci Boga trójjedynego. Przypomina nam bowiem dzień, w którym Bóg dokonał stworzenia świata, Syn Boży zmartwychpowstał, a Duch św. na apostołów zstąpił. Wszędzie zaś w życiu chrześcijanina napotykamy na pamiątki Trójcy Przenajświętszej. Z tego też powodu w pierwszych czasach chrześcijaństwa nie obchodzono osobnego święta ku czci tej tajemnicy. Dopiero

w dziewiątym wieku zaprowadzono to święto w niektórych miejscowościach, ponieważ liczni chrześcijanie gorąco tego pragnęli. Biskup Stefan z Leodjum, który ułożył osobne modlitwy do tego artykułu wiary naszej świętej około roku 920, przyczynił się w szczególnie sposób do rozpowszechnienia tego nabożeństwa wśród wiernych. Wnet pokochano je w całej Francji i w Niemczech. Papież Jan XXII zatwierdził je i nakazał, aby w całym Kościele obchodzono w pierwszą niedzielę po Zielonych Świątkach. Miejsce, które temu świętu w roku kościelnym wyznaczono, wskazuje na to, że jest ono zjednoczeniem i zakończeniem wszystkich trzech głównych świąt Pańskich. Zarazem przypominamy sobie, cośmy dotychczas w przeciągu roku kościelnego święcili, oraz poznajemy, co każda z trzech osób Boskich uczyniła dla zbawienia ludzkości.

Parafia nasza ma to niewypowiedziane szczęście, że kościół nasz parafjalny jest pod wezwaniem Św. Trójcy. To też my w parafji naszej mamy

szczególny obowiązek oddawania czci i uwielbienia Trójcy Przenajświętszej. W uroczystość św. Trójcy odprawia się u nas w tym celu solenny odpust z wystawieniem Najsw. Sakramentu, z uroczystą procesją i kazaniem odpustowym, oraz z uroczystymi nieszporama i procesją na zakończenie. Niechże kościół nasz parafjalny w tym dniu na wszystkich nabożeństwach zapewni się wiernymi po brzegi, przedewszystkiem zaś na sumie. Pamiętajmy także o tem, że uroczystość odpustowa nie powinna się kończyć tylko na udziale w nabożeństwach, ale, że parafjanie w tym dniu powinni jaknajliczniej przystępować do Komunii św. Tylko ten wykorzystuje odpust parafjalny w całej pełni, kto przystąpi przy tej sposobności do Sakramentów św. Dopiero wówczas bowiem może zyskać zupełny odpust. Zatem z okazji odpustu św. Trójcy przystępujcie jaknajliczniej do Sakramentów św. Będzie to na większą chwałę Boga w Trójcy św. Jedynego i na pożytek dusz naszych.

Uwaga: Celem dostąpienia odpustu należy poza przystąpieniem do Sakramentów św. odmówić w intencji Ojca św. 6 Ojciec nasz, 6 Zdrowaś i 6 Chwała Ojcu.

Pierwsza Komunia św. dzieci.

Pięknie obchodziła nasza parafia w tym roku Zielone Świątki. W tym dniu bowiem dzieci przystąpiły do pierwszej Komunii św. Było ich w tym roku 543, a w Czyżkówku 170. Ponieważ corocznie na tej uroczystości panował wielki natłok, a z tego powodu bardzo wiele dzieci słabło, zaprowadziliśmy w tym roku zmianę, która się okazała bardzo korzystną. Urządziliśmy bowiem osobno uroczystość przyjęcia chłopców i osobno dziewcząt. Chłopcy już o godz. 7,30 zgromadzili się na dziedzińcu szkoły św. Trójcy, skąd Ks. Proboszcz w asyście księży parafjalnych w towarzystwie pp. nauczycielek i nauczycieli

z sztandarami bractw i towarzystw na czele, wprowadził chłopców do kościoła parafjalnego. O godz. 8,30 zebrały się dziewczęta, które po skończonym przyjęciu chłopców tak samo uroczystość zostały wprowadzone do świątyni pięknie przystrojonej w zieleń i kwiaty. Nabożeństwa uroczyste dla chłopców i dziewcząt odprawił Ks. Proboszcz, i na każdym nabożeństwie przemówił w podniosłych słowach od ołtarza do zgromadzonych dzieci oraz ich rodziców. Wskazał na wspaniałość i ważność dnia, w którym Pł. Jezus jako Chleb Anielski pierwszy raz wstępuje do niewinnych serc dziecięcych. Zachęcał do wy-

trwania w dobrem, a w końcu przyjął ich wyznanie wiary św. Kto zważał na dzieci, wsłuchane w słowa swego Ks. Proboszcza, patrzył na te twarze rozradowane i jasniejące szczęściem w oczekiwaniu uroczystej chwili pierwszej Komunii św., nie mógł się oprzeć uczuciu zadowolenia, że kapłani, stosując się do dekretów Stolicy Apostolskiej, jaknajrychlej obecnie przyjmują dzieci do pierwszej Komunii św. Niejeden żałuje, że dawniej było inaczej, że stracił kilka lat przyjmowania Posiłku dusz pod postacią chleba. Możeby Komunia św. w rychlejszym wieku przyjęta ochroniła niejednego od błędów, które dzisiaj oplakuje. Zwrócił się ks. Proboszcz także do rodziców z gorącym wezwaniem, aby strzegły niewinnych duszyczek dzieci, które dzisiaj prowadzą do Stołu Pańskiego, pilnowały je jako skarbu drogiego, zachęcały dzieci do częstej Komunii św i sami przez swe dzieci w tem nie pozwoliły się zawstydić.

Nastąpiła szczęśliwa chwila pierwszej Komunii św., w której P. Jezus jako posiłek duszy wstąpił do serduszek, które go tak serdecznie i gorąco pragnęły.

Rozpoczął się dla nowych małych parafian w tym dniu nowy okres życia. Wstąpili bowiem w szeregi tych, którzy w Komunii św. czerpią łaski z źródła niewyczerpanego miłości Bożej, ukrytej pod postacią chleba. Powiększyły się szeregi wiernych, których bronią, ostoją i lekarstwem jest już nie sama modlitwa, ale P. Bóg sam w Eucharystji. Jestem przekonany, że modlitwy za mamusię i tatusia, za braci i siostry oraz w innych intencjach ofiarowane napewno były wysłuchane. Czy mógłby P. Jezus odmówić prośbie dzieci, które przecież tak bardzo kocha, zwłaszcza, kiedy sam jest pierwszy raz gościem w ich sercu?!

Po każdej mszy św. wielka liczba rodziców i krewnych przyjęła także P. Jezusa. Nie dziw, że zauważyłem, jak oko niemal wszystkich rodziców szkiło się łzami, kiedy w ślad za własnym dzieckiem mogli przyjąć do serca swego lekarza dusz, najlepszego przyjaciela ich dzieci.

Wprawdzie były też dzieci, które jakoby sieroty zbliżały się do Stołu Pańskiego w tym dniu same bez rodziców. Mimo bowiem, że już przed miesiącem dzieci uroczyste prosić miały rodziców, aby z nimi razem przystąpili do Stołu Pańskiego, mimo, że nawoływaliśmy do tego przez „Tygodnik Kościelny“, nie wszyscy rodzice przyjęli Komunię św. Lecz, dzieci kochane, nie gniewajcie się z tego powodu na rodziców waszych. Może być, że nie mogli przystąpić, może mieli służbę lub wiele pracy, które nie pozwoliły im na to, aby się dobrze przygotowali do spowiedzi i czekać czas pewien w kościele, a może były przeszkody, których wy znać nie możecie. Proście więc jeszcze raz waszych rodziców, niech przybędą do Komunii św. na odpust św. Trójcy w przyszłą niedzielę, albo razem

z wami w Boże Ciało. W Boże Ciało bowiem wszystkie dzieci znowu przystąpią do Komunii św., aby P. Jezusowi podziękować za to, że im pozwolił doczekać pierwszej Komunii św.

A gdyby, co mi się wierzyć nie chce, rzeczywiście ojciec lub matka nie chcieli przybyć do spowiedzi św., powiedzcie im, że tak długo prosić będziecie P. Jezusa w Komunii św., aż was rodzice wysłuchają, a On waszej prośbie nie odmówi.

W dzień Zielonych Świąt po południu przybyły dzieci wszystkie na nieszpory, po nieszporach zaś zostały przyjęte do Bractwa Szkaplerza M. B. Karmelitańskiej oraz te, które się zgłosiły do Bractwa Wstrzemięźliwości, przyrzekając, że do 18 r. życia nie chcą używać żadnych trunków

rozpalających. Potem otrzymały dzieci obrazki pamiątkowe, które mają oprowione przechować przez cały życie i dążyć do tego, by zawsze były tak wzorowe, jak w dzień pierwszej Komunii św.

Koch, rodzice, koch, dzieci! Dzień pierwszej Komunii św. jest pierwszym krokiem na długiej, może drodze życia. O ile po pierwszej Komunii św. nie nastąpią inne często i pobożnie przyjmowane, dzień ten łatwo zatrze się w pamięci. Korzystajcie z łaski dobrej woli, którą P. Jezus wlewa do serc w dzień Komunii św., dogłonaście dusze dalej, a wówczas każde dziecko, które przyjęło w roku obecnym Komunię św., chętnie wspominać będzie ten dzień jako najpiękniejszy dzień w życiu.

Ks. F.

Wdzięczne serca dziękują.

(Z okazji I. Komunii św.)

Pięknie odbyła się uroczystość I. Komunii św. dzieci w pierwsze święto Zielonych Świątek. 543 dzieci przystąpiło pierwszy raz do Stołu Pańskiego. Dziewczynki w białych sukienkach, z myrtowym wieńcem na głowie, i chłopcy w granatowych ubraniach z białymi kokardami, wszyscy z świecami w rękę, z książeczkami do nabożeństwa i różańcami. Jakiż przemily obraz! Kto je tak odświeżnie ubrał i przystroił? Oczywiście troskliwi i zapobiegliwi rodzice. A kto przydzielał dzieci ubogich rodziców, kto je tak ubrał, że nie poznać, czy to dziecko rodziców zamożniejszych, czy też rodziców ubogich? Kto je tak zrównał z drugimi w obliczu Pana Jezusa, którego pierwszy raz przyjmują do serca swego? To nasze przeznaczenie i wielce zasłużone Panie Miłosierdzia z panią przewodniczącą Gertychową na czele. 106 dzieci Stowarzyszenia Pań Miłosierdzia ubrało, albo całkowicie, albo częściowo (w ubiegłym roku 54 dzieci). Cześć im zato! To jest prawdziwa miłość bliźniego!

Przychodzi do mnie we wtorek pani Kr. ze synkiem, który we wtorek już trzeci dzień z rzędu przyjął Pana Jezusa do serca swojego. „Przysłałam Ks. Proboszczowi z synkiem podziękować za przyjęcie dziecka mojego do pierwszej Komunii św. Proszę też bardzo, ażeby Ks. Proboszcz w moim imieniu podziękował. Bardzo też jestem wdzięczna naszym kochanym Paniom Miłosierdzia, które synka mojego od stóp do głowy przybrały. Sama nie mogłabym tego dokonać, bo mój mąż niestety jest bezrobotny. Mój synek jest teraz niezmiernie szczęśliwy“. Ten jeden przykład wdzięcznego serca świadczy najlepiej o tem, jak ubodzy rodzice i ich dzieci umieli ocenić wielki czyn miłosierny naszych Pań z Stowarzyszenia św. Wincentego a Paulo i poszczególnych osób, które wzięły na siebie obowiązek ubrania od stóp do głów poszczególnych dzieci. Wszystkim ofiarodawcom, którzy umożliwili przybranie tyłu dzieci, składam w imieniu Pań Miłosierdzia i swoim serdeczne „Bóg zapłać!“

Ks. Proboszcz.

Z okazji 40-letniego jubileuszu encykliki „Rerum Novarum“

urządziło również Kat. Tow. Robotników przy parafji naszej uroczyste zebranie, poświęcone hasłom „Papieża Robotników“. Po odśpiewaniu jednej zwrotki „My chcemy Boga“ i przywitaniu gości oraz członka wspierającego, p. rektora Dachtery, przeczytano protokół, który przyjęto bez zmian. Nastąpiła krótka, lecz treściwa deklamacja pt. „Robotnicy łączcie się“. Osnową i treścią główną był wyczerpująco opracowany i nader zajmujący referat p. rektora Dachtery. Oto niektóre z myśli przewodnich: „Świat katolicki przeżywa wzniosłe chwile 40-lecia encykliki „Rerum Novarum“, ogłoszonej przez Władzię Watykanu Papieża Leona XIII. Usłyszeli głos Jego ubodzy i zamożni,

wielcy i mali. Stąd wyruszyła w tych dniach pielgrzymka polska celem podziękowania Stolicy Apostolskiej za obronę robotników. I my łączmy się w duchu podzięk. Tu przechodzi prelegent do przedstawienia wszystkich faz, jakie przechodziła kwestja robotnicza. „Stosunek ongiś patriarchalny zamienił się wskutek odstępstwa od Boga w niewolnictwo. Przyszł Chrystus Pan na świat i począł głosić równość wszystkich przed Bogiem. Ziarno Jego Boskiej nauki nie zginęło i zwyciężyła ideologia chrześcijańska, przetrwawszy burze blisko trzywiekowego męczeństwa. Tej ideologii starał się Kościół podporządkować wszystkie poczynania ludzkości. Uznając w zasadzie własność pry-

watną, rozdmuchiwał iskry miłości, działa chrześcijańskiego, by zrównać rażące różnice klas. W miarę powracania fali światopoglądu pogańskiego stosunek ten ostygł. Prowadzący, żerujący na wrodzonym pragnieniu szczęścia, jakie drzemie na dnie serca każdego człowieka, pobudzali wówczas do buntu i poczuli zaszczepiać hasła wywrotowe.

Punkt kulminacyjny tego wzmacniania się klas przypada na koniec 19 wieku, kiedy Marks i jemu podobni głosili walkę klas, upatrując lekarstwo w gwałcie i przemocy. Gdy zbuntowane umysły ludzkie tonęły w morzu błędów i niepewności, odzywał się zbawczy głos „Papieża Robotników”, tego drugiego Mojżesza, który wyprowadził robotnika z domu niewoli.

Encyklika „Rerum novarum” przypomniła bogaczom główny cel życia: wieczność i przestrzegła przed nadmiernym gromadzeniem dóbr doczesnych, któreby mogły przeszkodzić temu celowi ostatecznemu. A robotnikom nałożyła obowiązek sumienności. Wskutek odwiecznych i zdrowych myśli encykliki papieskiej powstał w świecie ruch na korzyść klasy fizycznie pracującej. Kościół pomagał robotnikom w uzyskaniu praw drogą rozsądku i zasad Bożych przez oświatę i organizację.

Już wydawało się, że zaświtała jutrzienka, a tu uderzyła jak grom wojna światowa, druzgocąca szczęście rodzinne, powodująca upadek moralności i rujnująca świat materialnie. Powstaje pytanie, czy encyklika „Rerum novarum” może mieć swe zastosowanie po tak gwałtownym przewrocie? Oczywiście, że nietylko może, ale winna! Obchodzimy 40-lecie, ponieważ zwłaszcza dziś, w czasie wyzysku,

potrzeba nam miłości i sprawiedliwości. Musimy bezwzględnie powrócić do ideologii chrześcijańskiej; wówczas nastaną upragnione przez nas lepsze czasy. Przyszłe pokolenie winno przepoić się zasadami Chrystusowymi a stosunki międzynarodowe winne wyrósć z pnia prawdziwej miłości bliźniego. Dopiero wtenczas przestaną hasła pokojowe spoczywać na kruchych podstawach.

Śpiewamy często „My chcemy Boga” — „za wiarę damy życie, krew itd.” Narazie Bóg nie żąda od nas ofiary krwi, natomiast wychowujemy pokolenie obecne tak, by naród nasz zaszedł do „Ziemi Obiecanej”. Idźmy za słupem ognistym, za wskazówkami encykliki „Rerum novarum!” Zaczynajmy od jednostki, a doskonałością

jednostki uzdrowimy ogół. Inni porwanej przykładem, pójdą tą samą drogą. Oto najlepszy hołd wdzięczności dla Wielkiego Papieża, obrońcy robotnika!”

Z katolickiego przekonania płynące przemówienie p. Rektora darzone zasłużoną burzą oklasków. W dyskusji uwypuklono drugą stronę medalu. Prezes Towarzystwa podkreślił obowiązek sumienności robotnika polskiego, który winien zasłużyć sobie na szacunek i liczenie się z nim przez gorliwą i sumienną pracę. Ogłosiwszy szereg doniesień zarządu i zapowiedziawszy wycieczkę do Opatkowa na dzień 14 czerwca, zakończono zebranie pieśnią: „Serdeczna Matko!”.

Ks. K.

Ogłoszenia parafjalne.

Nabożeństwo do Najśw. Serca Pana Jezusa odprawia się w dni powszednie po Mszy św. o godz. 8,30, w niedziele i święta po Mszy św. o godz. 7.

31. 5. Niedziela. Odpust św. Trójcy.

W sobotę o godz. 19 uroczyste nieszpory z procesją. Spowiedzi św. słuchać będziemy w sobotę od godz. 17—19 i po niesporach. Uprasza się o liczne przystąpienie do spowiedzi św., ponieważ spowiedzi słuchać będą zaproszeni księża. W dzień odpustu pierwsza msza św. o godz. 7, potem wystawienie Najśw. Sakramentu. Suma z procesją o godz. 10. Nieszpory z procesją odprawia się o godzinie 15,30.

3. 6. Środa.

Spowiedzi dzieci, które były u I Komunii św. Dziewczęta przystąpią rano o godzinie 8, chłopcy zaś po południu o godzinie 5. Komunia św. nazajutrz o g. 9.

4. 6. Czwartek. Uroczystość Bożego Ciała.

Porządek nabożeństw ogłoszony na innym miejscu.

ŻYWE RÓŻANIEC PANIEN

urządza

w niedzielę, 14 czerwca

WYCIECZKĘ

do Ujścia, celem zwiedzenia Kalwarji.

Zgłoszenia przyjmuje się w kasie kościelnej do 6 czerwca w godz. urzędowych.

Staraniem Sekcji Niestających Dochodów Stow. Pań Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo

odbędzie się

w wtorek, dnia 2 czerwca b. r.

WYCIECZKA

parostatkiem do Brdujścia.

Cena biletu w obie strony 2 zł., dla dzieci 1 zł.

Sprzedaż biletów w dzień wyjazdu od godz. 12 na przystani.

Odjazd o godzinie 12,30.

Szan. Członków, jak również gości uprasza się uprzejmie o liczne wzięcie udziału w tej towarzyskiej wycieczce.

Św. Antoni z Padwy.

Poprosił przeto przełożonych o umieszczenie go w odległym klasztorze w Coimbrze. W wytężonej pracy upłynęło tu Ferdynandowi prawie dziesięć lat i tu też prawdopodobnie otrzymał święcenia kapłańskie. Niezwykłe zdolności Ferdynanda nie uszły uwadze przełożonych, którzy już zastanawiali się nad powierzeniem jemu odpowiedniego stanowiska, gdy tymczasem „przypadek” pokrzyżował ich plany, a Ferdynandowi wytknął inny cel.

W 1220 r. wysłał św. Franciszek pięciu swych synów do Afryki północnej, aby tam wyznawcom Mahometa głosili słowo Boże. Wkrótce jednak po strasznych katuszach, przez ścieżkę zdobyli koronę męczeńską. Ciała pierwszych męczenników franciszkańskich sprowadzono do Coimbry i złożono w klasztorze św. Krzyża. Smutek ogarnął wszystkich. Ferdynanda jednak pogrążyło nietylko to w smutku. Widział, że męczennicy

nie mają godnego następcy. Widok zaś ciał św. męczenników wzniecił w jego sercu taki zapal, że żadna modlitwa i umartwienie nie mogły go zgasić. Postanowił zatem udać się do niewiernych, pozyskać ich dla Chrystusa, lub za Niego ponieść śmierć. Udał się więc do bliskiego klasztoru franciszkańskiego, przedstawił tam swoje postanowienie, prosząc zarazem o przyjęcie do zakonu pod warunkiem, że po nowicjacie będzie mógł się udać na misje do Afryki północnej. Następnie z trudem wykołatał u swego przełożonego pozwolenie wystąpienia ze Zgromadzenia Augustjanów.

Ferdynand przywdział w klasztorze w Olivares suknię św. Franciszka i wraz z nią nowe imię Antoniego. Odtąd odmawia Antoni z nowymi współbraćmi pacierze, chodzi do ludzi po jałmużnę, szyderstwa znajomych znosi cierpliwie i nie zważa na pogardę swych rówieśników z lat młodzieńczych. Dla Antoniego istniał tylko jeden cel: Korona męczeństwa. Po niespełna rocznym pobycie w Olivares,

otrzymał pozwolenie udania się na misje i w towarzystwie brata Filipa wyruszył w stronę pobliskiego portu. Tu chodził od okrętu do okrętu i zaklinał kapitanów, ażeby go dla miłości Bożej zabrali ze sobą. Złitował się wreszcie jeden z nich i zawiózł go do Marokka.

Wśród upalnego lata 1220 r. znalazł się Antoni na pustyni afrykańskiej. W zapale nie zważa na żadne niebezpieczeństwa, lecz spiesznie podąża ku miastu stołecznemu. Jego plan misyjny jest bardzo prosty: Rzuci się do nóg okrutnego Miramolina i będzie go błagał, żeby wraz z całym narodem przyjął wiarę chrześcijańską, porzucił z minaretów półksiężycy i buńczuki, a postawił na nich krzyż! Inne jednak były zamiary Opatrzności Bożej! Przed dotarciem do miasta zalamują się jego siły tak, że na całą zimę zaniemógł. Młody organizm przezwyciężył ciężką chorobę, ale złoty sen o męczeństwie rozwił się na zawsze, a pozostało tylko męczeństwo z pragnienia. Antoni poznał, że inna jest wola Boża! (Ciąg dalszy nastąpi).

Porządek nabożeństw.

31. 5. Niedziela. Odpust św. Trójcy.

Godz. 7. Cicha msza św.

Godz. 7,30. Wystawienie Najśw. Sakramentu i nabożeństwo do Najśw. Serca Jezusowego.

Godz. 8. Cicha msza św.

Godz. 9. Msza św. dla dzieci z kazaniem.

Godz. 10. Suma z kazaniem i procesją.

Godz. 12. Cicha msza św. z kazaniem.

Godz. 14. Chrzty.

Godz. 14,45. Wywody.

Godz. 15,30. Nieszpory z procesją.

W dni powszednie msze św. o godz. 6,15,

7,00, 7,45, 8,30.

Wywody i chrzty codziennie o godzinie 8.

(Zgłosić się w zakrystji).

Okazja do spowiedzi św. codz. o godz. 6,30.

3. 6. Środa.

Godz. 17. Okazja do spowiedzi św.

4. 6. Czwartek. Uroczystość Bożego Ciała.

Porównaj art. o oktawie Bożego Ciała.

Godz. 7. Cicha msza św.

Godz. 7,30. Nabożeństwo do Najśw. Serca Pana Jezusa.

Godz. 8. Cicha msza św.

Godz. 9. Uroczysta msza św. z procesją.

Godz. 10,30. Cicha msza św.

Godz. 12. Cicha msza św.

W czasie oktawy msza św. z procesją

o g. 8,30, nieszpory z procesją o g. 19.

6. 6. Sobota.

Godz. 17. Okazja do spowiedzi św.

7. 6. II Niedziela po Zielonych Świątkach.

Porównaj art. o oktawie Bożego Ciała.

Porządek nabożeństw

podczas oktawy Bożego Ciała.

Środa. Godz. 19. Uroczyste nieszpory z procesją.

W czwartek procesja o godzinie 9. Msze św. odprawiają się jak w niedzielę. Po Mszy św. o godz. 9 wyruszą bractwa i towarzystwa z chorągwiami na procesję do Fary.

Nieszpory o godz. 15, poczem wyruszą bractwa i towarzystwa z chorągwiami na procesję do XX. Misjonarzy na Bielawki.

W dni powszednie podczas oktawy Bożego Ciała procesje odprawiać się będą rano o godz. 8,30 przed Mszą św. i wieczorem po nieszporach o godz. 19.

W niedzielę procesja Bożego Ciała w naszej parafji. Suma już o godz. 10. Po sumie wyruszy procesja ul. Kordeckie-

go, przez Plac Poznański, ul. Poznańska i św. Trójcy. Uprasza się parafjan, ażeby ozdobieniem ulic i domów przyczynili się do podniesienia uroczystości.

Parafjan prosimy o wzorowe zachowanie się podczas procesji, o ustawienie się pod sztandarami według wskazówek porządkowych, i o śpiewanie pieśni podczas procesji.

Nieszpory o godz. 15,30, potem wyruszą bractwa i towarzystwa na procesję do kościoła Serca Jezusowego.

We tworek o godz. 18 procesja na **Czyżkówku.** O godz. 17 zbiorą się bractwa i towarzystwa przed kościołem i wyruszą wspólnie na Czyżkówko. U św. Trójcy z tego powodu procesja się nie odbędzie.

W czwartek o godz. 18, ostatnia procesja na **Szwederowie.** O godz. 5 zbiórka bractw i towarzystw przed kościołem.

U św. Trójcy w czwartek ostatnie nieszpory z procesją i święcenie wianków o godzinie 19,45.

Uprasza się parafjan, ażeby w czasie oktawy Bożego Ciała przystępowali do częstej Komunii św. Wszyscy, którzy byli u spowiedzi św. na świętą Trójcę, mogą także podczas oktawy przystępować do Komunii św.

Panny różańcowe niechże zajmą się tak, jak inne lata, ozdobieniem kościoła w girlandy i zieleń na naszą procesję w niedzielę. Zbiórka w piątek po procesji wieczornej.

Kalend. bractw i towarzystw

31. 5. Niedziela.

Żyw Róż. Ojców. Na sumie asystuje róża 14.

Święto Druhen ku czci N. Marji Panny.

Godz. 8 wspólna Komunia św. w kościele św. Trójcy.

1. 6. Poniedziałek.

Tow. Kob. „Jutrzenka“. Zebr. plen. o godzinie 18. Wykład p. Polaka p. t. „Wróżenia z pielgrzymki do Rzymu“.

5. 6. I. Piątek miesiąca.

Straż Honorowa. Msza św. wynagradzająca o godz. 7, zebranie po nabożeństwie wieczornem.

Członkowi Straży Honorowej uprasza się o kwiaty wzgl. ofiary na kwiaty do obrazu i figury N. S. P. Jezusa w miesiącu czerwcu.

7. 5. Niedziela.

Żyw. Róż. Ojców. Na sumie asystuje róża 16.

Żyw. Róż. Młodzieńców. Zebr. po nieszp.

III. Zakon. Zebr. po nieszporach.

Łańcuszek ofiar na pomnik N. Serca Pana Jezusa.

P. Łucjan Gutowski 5 zł. i wzywa pana Ludwika Klembowskiego, ul. Grunwaldzka 137.

14 róża matek 6 zł.

76 róża matek 10 zł

P. Buliński 5 zł.

Na biedne dzieci, przystępujące do I. Komunii św.:

Tow. Śpiewu „Moniuszko“ zamiast upominku z okazji imienin Ks. Pledlera 25 zł.

P. Jarocka 20 zł, p. Kijekowa 5 zł.

136 róża matek na światło 6 zł.

W Czyżkówku.

Porządek nabożeństw w Czyżkówku.

31. 5. Niedziela.

Uroczystość św. Trójcy. Odpust w kościele św. Trójcy.

W Czyżkówku. O godz. 8 cicha msza św. O godz. 10 suma z kazaniem.

3. 6. Środa.

Nieszpory z procesją. O godz. 19,30, tak samo w inne dni powszednie wśród oktawy Bożego Ciała.

4. 6. Czwartek. Boże Ciało.

Wielka procesja od kościoła Farnego o godzinie 10,30.

W Czyżkówku. O godz. 8 cicha msza św. O godz. 8,30 suma z procesją.

O godz. 15 nieszpory.

W dni powszednie msza św. o godz. 19,30.

7. 6. Niedziela.

O godz. 7 msza św.

O godz. 8,30 suma.

Wielka procesja od kościoła św. Trójcy o godzinie 10.

31. 5. Niedziela.

Pap. Dz. Rozkrzewienia Wiary św. Zebr. po sumie.

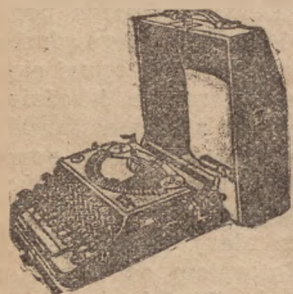
Żyw. Róż. Panien. Zebr. po nieszporach w kaplicy.

1. 6. Poniedziałek.

Tow. Śpiewu „Św. Cecylja“. Zebr. zarządu o godzinie 20.

5. 6. Piątek.

Tow. Śpiewu „Św. Cecylja“. Zebranie plenarne o godzinie 20.

Najlepsze maszyny do pisania
Mały Remington

Dom Handlowy

Stefan Goniszewski, Bydgoszcz
Gdańska 143 - Tel. 433.

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Bydgoszczy

Marszałka Focha 2

przyjmuje wkłady poczynszy od 1 złotego

i oprocentowuje:

wkłady za wypowiedzeniem dziennem: 5 1/2 0/0
wkłady za wypowiedzeniem miesięcznym: 6 1/2 0/0
wkłady za wypowiedzeniem kwartalnym: 7 1/2 0/0
wkłady za wypowiedzeniem półrocznym: 9 0/0

Wkłady są wolne od podatku od kapitałów od rent.

Dla drobnych oszczędności wydaje Kasa
skarbonki domowe.

Za wszelkie zobowiązania Kasy odpowiada miasto całym swym majątkiem.